

[Birte Nyby Sørensen]

og at kontrollen derved reelt bliver mindre effektiv, end den rent faktisk er i dag.

På den anførte baggrund må CD udtrykke betænkelighed med hensyn til gennemførelsen af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Aase Olesen (RV):

Med bureaukrati skal bureaukrati bekæmpes. Det kunne egentlig godt være overskriften på dette forslag, men jeg vil vælge at modtage det positivt, forstået på den måde, at jeg må regne med, at fremskridtspartiet for alvor har ønsket en diskussion om, hvordan vi herinde tackler problemet med de mange bemyndigelser i vores lovgivning.

Vi tror altså ikke, at fremskridtspartiet har anvist den rigtige vej, men jeg vil også godt sige principielt, at selv om vi jo alle sammen mange gange under lovgivningsarbejdet siger, at bemyndigelser er af det onde, at det er farligt osv., må vi erkende, at når vi laver lovgivning i et samfund, der hele tiden forandrer sig, er det nødvendigt med bemyndigelser, hvis ikke vi skal lave lovgivninger hvert halve år.

Det bliver særlig problematisk for en opposition, der ikke har adgang til regeringskontorerne, og det bliver særlig problematisk for et oppositionsparti, der meget ofte har medansvar for de love, der gennemføres. Ikke sjældent kommer man ud og skal stå til ansvar, ikke for lovene, for de er som regel nogenlunde rimelige, hvis vi har stemt for dem, men for de cirkulærer og skrivelser, der er kommet ud fra ministerierne, og som folk i ramme alvor tror vi sidder og vedtager herinde. Jeg tror, det er noget, alle politikere har oplevet, og derfor forstår jeg i og for sig godt ønsket om, at vi får lejlighed til at diskutere dette.

Problemet er også, at jo flere cirkulærer vi får, jo mere opfatter administrationen rundt omkring disse cirkulærer som love, og står der »bør« og »kan« nogle steder, er det ganske almindeligt, at man betragter det, som om der står »skal«. Det, der er væsentligt at slå fast, er: hvad er egentlig lovens bogstav, og hvad er noget, som bagefter er skrevet i ministerierne?

Vi kan altså ikke gå ind for det, fremskridtspartiet foreslår. Derimod lyttede jeg med interesse til finansministerens eget for-

slag om at komme med en redegørelse. Jeg ved ikke, om det skal være en årligt tilbagevendende begivenhed, men jeg synes dog, det var et forsøg værd engang her til foråret at tage en sådan redegørelsesdebat, og selv om regeringen formentlig ikke får alting med, vil det give os andre lejlighed til at påpege områder og forhold, som vi måske synes skal rettes, eller som der skal gøres noget ved.

Det mener jeg kan gøres, uden at man sammenblander den lovgivende og den administrerende myndighed.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det virker lidt pudsigt, at man efter at have hørt fremskridtspartiet tordne mod det statslige bureaukrati og papirvældet i årevis bliver præsenteret for et forslag fra fremskridtspartiet, der lige præcis vil betyde en kraftig forøgelse af papirmængden.

Det, forslaget går ud på, er jo nemlig, at hvert ministerium i de næste 2 år ved udgangen af februar måned skal komme med en meget detaljeret opgørelse over, hvilket resourceforbrug der har været, hvor meget tid der er blevet brugt til at udfærdige de enkelte bekendtgørelser, hvem der er blevet hørt, hvem der ikke er blevet hørt, og hvordan bekendtgørelserne og cirkulærene forholder sig til den diskussion, der fandt sted i folketinget.

Jeg finder, at det, tvært imod det, der måske har været hensigten, ikke vil formindske bureaukratiet, men derimod øge det kraftigt.

I øvrigt synes jeg også, det er lidt besynderligt, for faktisk har medlemmerne af folketinget mulighed for at få cirkulærene og bekendtgørelserne tilsendt, og man kunne jo rejse sagerne herinde, hvis man mener, der er et misforhold mellem de cirkulærer og bekendtgørelser, der kommer ud, og det, et flertal i folketinget vedtog i den enkelte lov.

Jeg kan da i hvert tilfælde sige, at VS har gjort det nogle gange, hvor vi mente, at ministerier var gået for vidt i deres bemyndigelser og havde brugt deres administrative rettigheder til at ændre lovgivningen, bl. a. på det sociale område. Jeg refererer her ikke til den nuværende regering, men til den tidligere, socialdemokratiske regering, der bl. a. ændrede på daginstitutionssystemet administrativt, til trods for at det, hvis man læser om forarbejdet til bistandsloven og hele den be-